

ادامه از صفحه اول

نمره پایین مجلس دهم در قانون گذاری

...اما اصل ۷۱ قانون اساسی شورومان، مجلس را مجاز به قانون‌گذاری در «همه امور» می‌داند. این اصل همراه قانون آیین‌نامه داخلی مجلس و منحصربودن شغل اعضای پارلمان به نمایندگی مجلس، سبب شده است مجلس هر هفته چند روز را به قانون‌گذاری در امور مختلف و گاهی خارج از حوزه‌های ضروری اختصاص دهد و به‌لحاظ سازوکار بسیار ساده پیشنهاد طرح، در امور کاملاً اجرائی مانند ساعت کار ادارات و نحوه پذیرش و تعیین نمره دانشجویان در دانشگاه‌ها و... نیز ورود کند و گاهی حتی قوانینی متضمن نفع و انگیزه‌های شخصی به تصویب برسانند. در نتیجه این فرایند، مجلس در هر دوره، حجمی متراکم و باورنکردنی از قوانین را تولید می‌کند. این حجم از قوانین، علاوه بر محدودکردن مستمر دایره حاکمیت اراده شهروندان، دولت را نیز عملاً از اختیار لازم برای اجرای برنامه‌های خود، محروم و در کار قوه قضائیه نیز اختلال ایجاد می‌کند. به‌علاوه در لایه‌لای همین قوانین متعدد و پراکنده است که جریان‌های فساد و ناکارآمدی، منافذ لازم را برای خود پیدا می‌کنند. از منظر حکمرانی مطلوب، اینکه در یک دوره مجلس، ۲۰۰ قانون به تصویب برسد، نه فقط باعث افتخار نیست، بلکه نشانه وضعیت نابسامان قانون‌گذاری است. در کشوری که هم‌اینک نیز با توروم و تراکم بیش از حد «قانون» مواجه است، تصور کنید اگر قرار باشد همین روال ادامه یابد و مجلس، سه روز در هفته، قانون‌گذاری در هر دوره ۲۰۰ قانون وضع کند، در صد سال آینده چه وضعیتی بر کشور حاکم خواهد بود؟ از منظر اقتصادی درحالی‌که لازمه توسعه هر کشور ثبات قوانین است، نتیجه محتم این روش، چیزی جز تغییر مستمر قوانین و در نتیجه ناامنی محیط سرمایه‌گذاری و تولید نخواهد بود.ثالثاً باید توجه داشت که معیار ارزیابی عملکرد یک مجلس، میزان موافقت آن در وضع قوانین ضروری، به‌موافق و کارآمد، انعکاس بیشتر اراده عموم در قوانین، محدودنکردن بلاوجه حاکمیت اراده مردم در روابط بین خود، دفاع از حقوق و آزادی‌های شهروندان و رعایت سایر شاخص‌های ماهوی حاکمیت قانون است و نه تعداد قوانینی که به تصویب می‌رساند. بر این اساس و با نگاه به برخی فرایندها و بدعت‌های مجلس دهم و به‌ویژه رئیس آن در جریان دائمی‌شدن قانون مجازات اسلامی، قانون آیین دادرسی کیفری، بخشی از قانون تجارت، قانون بودجه سال ۱۳۹۹ و قوانین تقییحی روزهای پانینی مجلس که گاهی خارج از روال متعارف قانون‌گذاری و بدون ورود جدی نمایندگان به ماهیت مصوبات و صرفاً با رأی نمایندگان به کلیت قبولی آن انجام شد، منظوررکن نمره قابل قبول برای این مجلس به‌راحتی امکان‌پذیر نیست.

مسئولیت تخمین زلزله مهم بعدی در تهران

... بنابراین وقتی مسئله مهم عبارت باشد از آنکه میزان لغزش روی قطعه مرکزی گسل مشا چقدر است؟ کاری بسیار پایه‌ای و از نوع مطالعات با اولویت غیرفوری تلقی می‌شود. به‌ویژه اگر عنوان پیش‌بینی زلزله یا پیش‌بینی احتمالی خطر زلزله هم روی چنین کاری گذاشته شود، درآن‌صورت علاوه بر حمایت‌نشدن مالی، با بی‌مهری گروهی از مدیران در زیرمجموعه وزارت علوم و وزارتخانه‌های مربوطه نیز دیگر ن مواجه می‌شود؛ چراکه به تعبیر آنها وقتی پیش‌بینی هواشناسی هنوز آن‌قدر دقیق نشده است، چرا باید برای پیش‌بینی زلزله که از کیلومترها زیر زمین منشأ می‌گیرد، وقت و پول صرف کنیم؟ این مدیران در سال‌های اخیر تلاش‌شان را از این حد نیز بیشتر کردند و همه مراکز پیش‌بینی زلزله را در همه مراکز دانشگاهی و پژوهشگاهی زیرمجموعه وزارت علوم تعطیل کرده‌اند (با از چارت تشکیلاتی به کل حذف کرده‌اند یا این مراکز همچنان روی کاغذ وجود دارند، ولی عملاً از نظر فعالیت به کل غیرفعال هستند)، در داخل کشور برای پاسخ به سؤالاتی بنیادی نظیر آنکه: «میزان لغزش سالانه بر روی قطعه مرکزی گسل مشا چقدر است؟» یا «آخرین رخدادهای زمین‌لرزه‌های مهم چه زمانی در محدوده مرکزی و شمالی تهران و بر روی قطعه مرکزی گسل مشا رخ داده‌اند؟» یا «میزان و نحوه جنبش و لغزش به‌ویژه از نظر رخداد زلزله‌های کوچک بر روی گسل‌های این محدوده چقدر است؟»، حمایتی برای یافتن پاسخ نیست یا عملاً موضعی مخالف در برابر پژوهش‌های بنیادی وجود دارد. دلیل -یا بهانه- هم لزوم حمایت از پژوهش‌های کاربردی و فعالیت اقتصادی دانش‌بنیان بیان می‌شود. متأسفانه از نظر میزان ابهام‌هایی که در این برآورد خطر رخداد زمین‌لرزه مهم بعدی بر روی گسل‌های اطراف تهران، به‌ویژه بعد از زلزله ۱۹ اردیبهشت ۱۳۹۹، در ایران وجود دارد. درجه ابهامی قرار گرفته‌ایم که ۲۰ سال قبل قرار داشته‌ایم؛ نگارنده بر این باور است که هم دانش و هم امکانات کافی برای انجام فعالیت‌های علمی با کیفیت بالا در همه زمینه‌ها -به‌ویژه برای تبیین و مشخص‌کردن اندازه و سناریوهای واقعی خطر و ریسک زلزله در تهران و در استان تهران- در ایران وجود دارد. در رخداد زلزله ۱۹ اردیبهشت ۹۹ باید درین بحیریم و به‌سرعت تلاش جمعی دانشمندان را برای پاسخ به سؤالاتی بنیادی در زمینه زلزله‌تهران به صورت عینی -نه شعاری- در سطح کلان مدیریت کشور مورد حمایت قرار دهیم.

● **استاد پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله**

شرق؛ پنج محموله بنزین راهی ونزوئلا شد و تا اینجای کار دو محموله به مقصد رسیده و باقی در آب‌های آزاد بدون مشکل از کشوری تحریم‌شده به کشور تحریم‌شده دیگری رهسپارند. اینجا دیگر تخطی از قوانین تحریم‌های آمریکایی معنایی ندارد، زیرا ترس از تحریم کشورها را از هم‌راهی با ایران بازمی‌داشت، اما ونزوئلا خود کشوری تحریم‌شده است و به‌قولی آب از سرش گذشته. سابقه همکاری بنزینی ایران و ونزوئلا به زمان ریاست‌جمهوری هوگو چاوز بازمی‌گردد، آن زمان که ایران واردکننده عمده بنزین بود و هنوز پالایشگاه ستاره خلیج‌فارسی در کار نبود. مهم‌ترین کشوری که در آن دوره اصطلاحاً هوای ایران را داشت، ونزوئلا بود؛ کشوری که اکنون به‌واسطه تحریم‌های آمریکایی، از تولید بنزین در پالایشگاه این کشور که در آمریکا مستقر است، بی‌بهره مانده و شدیداً نیازمند این محصول حیاتی است. کمبود بنزین در ونزوئلا تا اندازه‌ای جدی است که آن را به بحرانی امنیتی بدل کرده. حالا با عبور از آب‌های بین‌المللی، نفتکش‌های ایران بی‌توجه به تحریم‌های آمریکایی، هم جریان هم‌راهی بار بدین را می‌کنند و هم فعالیت اقتصادی خود را در قالب تهاتر بنزین با کالاهای گرانبها و فلزات ارزشمند به کار می‌گیرد. استراتژی هوشمندانه ایران در نایدبه‌گرفتن تحریم، در چند قالب می‌گنجد؛ صادرات بنزین به کشوری در دور‌دست، توزیع گالن‌های بنزین در پنج نفتکش ۳۰۰ هزارشکه‌ای و تهاتر کالا در قبال ماهان. تحریم آنچه تحریم شده، استراتژی جدیدی می‌خواهد که به نظر می‌رسد اکنون آمریکا در فکر آن است، اما اینجا ابتکارعملی از سوی ایران، بسیار گران قدر است. حال اگر ایران بتواند در تبادلات تجاری خود تمرکز را روی صادرات بنزین و خدمات فنی و مهندسی و همچنین تجهیزات پالایشگاهی بگذارد و در قبال آن، فلزات موردنیاز وارداتی ایران را از این تولیدکننده بزرگ دریافت کند، علاوه‌بر اقدام نمادین سیاسی، بازی برد- برد اقتصادی نیز رخ خواهد داد.

نفتکش‌های ایران، بمب‌روی دریا

حمید حسینی، سخنگوی اتحادیه فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی در گفت‌وگو با «شرق» در بیان جزئیات صادرات بنزین ایران به ونزوئلا می‌گوید: با توجه به اینکه در تحریم‌های قبلی، هوگو چاوز به ایران کمک کرده بود و بنزین به ایران فرستاده بود، هم وظیفه اخلاقی و هم نیاز به یک بازار جدید تجاری داشتیم، بنابراین صادرات بنزین به ونزوئلا را در برنامه‌ها گنجانیدیم. به همین جهت بخشی از محموله صادراتی، بنزین و بخشی کاتالیست اکتان‌بوستر بود تا بتوانند در پالایشگاه‌های خود، مشکل اکتان بنزین تولیدی را حل کرده و همچنین ظرفیت تولید بنزین خود را افزایش دهند. حسینی با بیان اینکه بنزین در ونزوئلا به‌شدت افزایش قیمت داشته و به یک

کلای نایاب بدل شده است، ادامه داد: اگر ایران بتواند به راه‌اندازی دوباره صنعت نفت و پالایش در ونزوئلا هم کمک کند بسیار ارزشمند است.این فعال اقتصادی با اشاره به تحریم‌های آمریکا می‌افزاید: آمریکا مدعی است که تحریم‌های هوشمندانه‌ای را علیه ایران به کار گرفته است، اما اکنون دو کشور تحریم‌شده اقدام به مبادله تجاری با یکدیگر کرده‌اند که خارج از قاعده تحریم‌های آمریکایی است. درعین‌حال، آمریکا نمی‌تواند به نفتکش‌های حامل بنزین حمله کند، زیرا آنها بمب در دریا هستند. شاید بتوان نفتکش را در کانال سوئز یا جبل‌الطارق نگه داشت، اما در آب‌های آزاد نمی‌تواند آن را متوقف کند. مشخص بود که وقتی کشتی‌ها از جبل‌الطارق رد شدند، آمریکایی‌ها نمی‌توانند دیگر کاری کنند. خوشبختانه اتفاقی نیفتاد و فضای منطقه نیز متشنج نشد.سخنگوی اتحادیه فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی در پاسخ به این پرسش که تا چه اندازه می‌توان به بازار بنزین در ونزوئلا امیدوار بود، می‌گوید: چندسالی روابط ایران و ونزوئلا در کما رفته بود، حالا دوباره این روابط شکل گرفته و باید از فرصت همکاری با این کشور استفاده کرد. هر چقدر کمک اسوت تبادلات چندان منطق اقتصادی نداشته باشند، اما اقدامی ضروری است. معلوم نیست بازار ونزوئلا برای صادرات بنزین تا چه اندازه پایدار باشد، اما ونزوئلا برای ایران مهم است و می‌توانیم به این کشور اکتان بوستر، کاتالیست و … و همچنین خدمات فنی، مهندسی صادر کنیم.

محموله‌ها ۴۵ میلیون دلار می‌ارزد

از او درباره رقم فروش این بنزین می‌پرسم. او پاسخ می‌دهد: بر اساس نرخ اعلام‌شده در رینگ صادراتی بورس انرژی، قیمت بنزین در هر بشکه، در محدوده ۳۵ دلار است که وزارت نفت بعضاً با تخفیف پنج‌دلاری آنها را می‌فروشد. این رقم، قیمت خالص است و به آن تقریباً

اقتصاد

«شرق» چگونه صادرات به یک کشور تحریمی را بررسی کرد

تاکتیک ۴۵ میلیون دلاری

به همین میزان، هزینه حمل نیز اضافه می‌شود. بنابراین احتمالاً هر بشکه بنزین صادراتی به ونزوئلا کمتر از ۶۰ دلار نیست. باوجوداین، این قیمت کمکان برای ونزوئلا دارای ارزش است.به گفته او، کل پنج نفتکش حاوی محموله ۱.۵ میلیون‌بشکه‌ای با درنظرگرفتن هزینه ۳۰ دلاری در هر بشکه، حدوداً ۴۵ میلیون دلار می‌ارزد که به آن، هزینه حمل نیز اضافه می‌شود.

شکر ادیان برای دورزدن تحریم

حسینی با اشاره به شکر ایران در استفاده از نفتکش‌های کوچک می‌افزاید: ایران می‌توانست از یک سوسوزمکس برای صادرات بنزین استفاده کند که یک میلیون بشکه ظرفیت دارد، اما به هر دلیلی با پنج کشتی ۳۰۰ هزارشکه‌ای محموله بنزین را ارسال کردند. البته این اقدام نیز هوشمندانه بود، زیرا اگر یکی از آنها دچار مشکل شد، با این اقدام می‌توانند سایر آنها را منتقل کنند.

این فعال اقتصادی با اشاره به بازار صادراتی بنزین

ایران پس از افزایش تولید و کاهش مصرف در کشور، تصریح می‌کند: با راه‌اندازی فاز چهارم پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس، عملاً تولید بنزین به بیش از ۱۱۰ میلیون لیتر در روز رسیده، درحالی‌که مصرف بنزین در کشور در بالاترین یک خود، بیش از ۸۵ میلیون لیتر در روز نبوده است. اکنون با احیای کارت سوخت، مصرف به زیر ۸۵ میلیون لیتر در روز رسیده و با توجه به ظرفیت‌نه و شیوع ویروس کرونا و آثار تبعی آنها، این مصرف، کاهش بیشتری نیز داشته است.

او می‌افزاید: اکنون در سطحی از مشکل قرار گرفته‌ایم که اوک برای اولین‌بار اعلام کرده تولید نفت ایران به زیر دو میلیون بشکه در روز کاهش یافته است. وقتی مخازن پالایشگاهی پر باشد، مجبور هستیم ظرفیت پالایشگاه‌ها را کم کرده و تولید نفت را نیز کاهش دهیم.

در این راستا دو اقدام را در نظر گرفتیم. ایران روی بازار کشورهای همسایه برای صادرات فرآورده‌های نفتی حساب باز کرده است. برخی کشورها از مسیر ایران به افغانستان، ارمنستان، نخجوان و … فرآورده‌های نفتی ترانزیت می‌کردند که جلوی آنها را گرفتیم تا بازار برای ایران باقی بماند. علاوه‌برآن به دنبال بازارهای جدید هستیم که ونزوئلا یکی از این بازارهای صادراتی است.

سابقه تعامل بنزینی ایران و ونزوئلا

فریدون برکشلی، رئیس دفتر مطالعات انرژی وین نیز پیش‌تر در گفت‌وگو با فارس گفته بود: «ونزوئلا سال‌هاست که تحت تحریم نفتی آمریکا قرار دارد. این تحریم‌ها به کاهش درآمدهای انرژی و در نتیجه فشارهای اقتصادی منجر شده است. یک‌بار در سال ۱۹۹۹–۲۰۰۰ کارکنان صنعت نفت ونزوئلا دست به یک اعتصاب فراگیر و گسترده زدند. دامنه اعتصابات در حدی گسترده بود که عملاً عملیات تولید و پالایش نفت متوقف شد. در آن مقطع جمهوری اسلامی ایران به کمک دولت ونزوئلا رفت و با ارسال محموله‌های فرآورده‌های نفتی به دولت جاوز در کنترل شرایط بحرانی ناشی از کمبود فرآورده‌های نفتی و به‌خصوص بنزین کمک کرد. شرکت ملی نفت در آن مقطع دفتری در کاراکاس ایجاد کرد و در سازماندهی بازاربایی و صادرات نفت خام هم به ونزوئلا کمک کرد. البته شرایط مذکور به تدریج عادی شد و دیگر نیازی به کمک به دولت ونزوئلا وجود نداشت. درحال حاضر نیز دولت کنونی ونزوئلا به دلیل فشارهای آمریکا با دشواری‌های اقتصادی زیادی روبه‌روست. این دشواری‌ها منبعت از اعتصابات یا مخالفتی از سوی کارکنان صنعت نفت نیست، بلکه ناشی از فشارهای اقتصادی و تحریم‌های فلج‌کننده آمریکاست.» به گفته او، مشکلات کنونی صنعت نفت ونزوئلا ناشی از فشارهای تحریمی و عدم دسترسی به تجهیزات و فناوری برای ادامه فعالیت و عدم امکان صادرات نفت خام است. ونزوئلا و شرکت PDVSA در خاک آمریکا یک پالایشگاه بزرگ ۳۵۰ هزاربشکه‌ای دارد، اما کاخ سفید، به ونزوئلا اجازه نمی‌دهد برای پالایشگاه خودش هم نفت خام تأمین کند. پالایشگاه ونزوئلایی کار می‌کند، اما با نفت خام آمریکایی و درآمد حاصل از آن را هم نمی‌توانند به ونزوئلا منتقل کند. همچنین اجازه تعطیلی پالایشگاه را هم نمی‌دهند.رئیس دفتر مطالعات انرژی وین گفت: ایران اکنون سال‌هاست که به صنعت نفت ونزوئلا خدمات فنی و مهندسی ارائه می‌کند و برای صنایع کشورمان منابع درآمد دارد. در سال‌های گذشته هم ونزوئلا برای استخراج نفت خام فوق‌سنگین در جنوب ایران (کوه موند) به ایران کمک فنی و مهندسی می‌کرد.

● به گزارش تسنیم، بانک رفاه کارگران براساس اطلاعیه‌ای اعلام کرد براساس اطلاعیه بانک مرکزی ج.ا.ا، برخی از رسته‌های شغلی جدید از امهال اقساط سه‌ماهه ناشی از آسیب‌های ویروس کرونا برخوردار می‌شوند.

این دسته‌های شغلی عبارت‌اند از:

۱- مراکز تولید و توزیع غذاهای آماده‌اعم از رستوران‌ها، بوفه‌ها، پختی‌خی، تالارهای پذیرایی، قهوه‌خانه‌ها و اغذیه‌فروشی‌ها.

۲- مراکز مربوط به گردشگری شامل هتل‌ها، هتل آپارتمان، مجتمع‌های جهانگردی و گردشگری، میهمان‌پذیرها، میهمان‌سراها، مسافرخانه‌ها، زائرسراها، مراکز بوم‌گردی، مراکز اقامتی، پذیرایی، تفریحی، خدماتی بین‌راهی و موزه‌ها.

۳- حمل‌ونقل عمومی مسافر برون‌شهری اعم از هوایی، جاده‌ای، ریلی و دریایی.

۴- حمل‌ونقل عمومی مسافر درون‌شهری.

۵- دفاتر خدمات مسافرتی، گردشگری و زیارتی.

۶- تولید و توزیع پوشاک.

۷- تولید و توزیع کیف و کفش.

۸- مراکز توزیع اجیل خشکبار، قنادی، بستنی و آبنمویه.

۹- مراکز، باشگاه‌ها و مجتمع‌های ورزشی و تفریحی.

۱۰- مراکز و مجتمع‌های فرهنگی، آموزشی، هنری و رسانه‌ای که شامل کتاب‌فروشان، ناشران، موزعان (کتاب، کتاب، هنر، پوستر) و کارت‌پستال‌فروشان می‌شود.

۱۱- مؤسسات خصوصی دارای پروانه بهره‌برداری

از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی که در حوزه‌های درمانی و تشخیصی اعم از آزمایشگاهی و پاراکلینیکی فعال هستند.

۱۳- آموزشگاه‌های راندگسی، آرایشگاه‌ها، سالن‌های زیبایی و گرمابه‌ها.

تجدیدنظر دولت در قیمت شکر

● براساس جلسه اخیر کارگروه تنظیم بازار، قیمت جدید شکر داخلی براساس نرخ جدید خرید تضمینی چغندر قند و شکر وارداتی با توجه به تغییر ارزش اختصاصی، تعیین می‌شود.به گزارش تسنیم، کارگروه تنظیم بازار دست‌ور تعیین تکلیف نرخ جدید شکر وارداتی و داخلی را براساس تغییر نرخ ارزش اختصاصی و تغییر نرخ خرید تضمینی چغندر قند، صادر کرده است.در بدو این دستورالعمل آمده است:بنایات به برآورد تولید حدود ۱۰۴ میلیون تن شکر داخلی و نیاز وارداتی کشور برای پوشش کسری نیاز بازار و ذخایر مقرر شد قیمت قطعی محاسباتی سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان درباره شکر وارداتی و داخلی در اسرع وقت محاسبه (با درنظرگرفتن نرخ ارز وارداتی و نرخ خرید تضمینی چغندر قند) و سقف قیمت تعیین شود.در این نامه همچنین آمده است که انجمن کارفرمایی کارخانجات قند و شکر مکلف است در اسرع وقت درباره ارائه اسناد و مدارک مثبت به سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان اقدام کند.بنابراین گزارش آخرین نرخ مصوب شکر از سوی شرکت بازرگانی دولتی ایران در اطلاعیه‌ای از ابتدای اردیبهشت اعلام شده بود براساس این قیمت فروش هر کیلوگرم شکر سفید در کارخانه تصفیه‌کننده شکر در مرکز کشور با ۱۰ درصد سود ۶۶هزارو ۹۰۰ریال اعلام شد.

کوچه روی دست کشاورزان ماند

● رئیس سازمان جهاد کشاورزی جنوب کرمان میزان سطح زیر کشت گوجه‌فرنگی در این منطقه را کمتر از برنامه کشت دانست و ممنوعیت صادرات رب اسپتیک و نبود اعتبار برای خرید حمایتی را از دلایل انباشت گوجه‌فرنگی در جنوب کرمان اعلام کرد.سعید بزوری، رئیس سازمان جهاد کشاورزی جنوب کرمان، در گفت‌وگو با ایلنا، درباره میزان سطح زیر کشت گوجه‌فرنگی در این منطقه اظهار کرد: درحالی‌که برنامه ابلاغی برای کشت گوجه‌فرنگی در منطقه جنوب کرمان ۱۲ هزار هکتار بود، اما در این منطقه ۱۱هزارو ۸۰۰ هکتار کشت شد که با وقوع سیل در رودبار که عمده کوچه این بخش را تولید می‌کند، ۳۰ درصد از کشاورزان امتناع می‌کنند.او درباره خرید حمایتی گوجه‌فرنگی از کمیسیون تخصصی گفت: تعاون روستایی برای خرید حمایتی ورود کرده، اما با وجود نامه‌نگاری‌ها و پیگیری‌های انجام‌شده از طرف وزارت جهاد کشاورزی، هیچ اعتباری در کارگروه ستاد تنظیم بازار به تعاون روستایی اختصاص پیدا نکرد و این سازمان توانست کار را پیش ببرد.

خبر ویژه

مجمع عمومی شرکت توزیع داروپخش با نماد «دتوزیع» با رضایت سهام‌داران برگزار شد

در ادامه، مظفری، حسابرس مستقل و بازرس قانونی شرکت توزیع داروپخش، بندهای حسابرسی سال متغیر به استفهامه ۱۳۹۸ را اعلام

کرد و دکتر محمدرضا مرادی، مدیرعامل و علی مقدسی‌راد، معاون مالی و اقتصادی و عضو هیئت‌مدیره، توضیحات مربوط به هر بند را ارائه کردند.قسمت بعدی مجمع توزیع داروپخش، پرسش سؤالات سهام‌داران حاضر در جلسه از هیئت‌رئیس‌ه مجمع بود که با توضیح و تشریح دکتر مرادی و مقدسی‌راد همراه بود که سهام‌داران ضمن رضایت وضعیت عملکردی شرکت، تحت‌تأثیر اقدامات و برنامه‌های شرکت توزیع داروپخش قرار گرفتند و مراتب تشکر خود را از مدیرعامل، معاون مالی و اقتصادی، اعضای هیئت‌مدیره و همکاران شرکت توزیع داروپخش اعلام کردند.پرسش سهام‌داران از هیئت‌رئیس‌ه مجمع دتوزیع با توضیحات کامل و جامع دکتر محمدرضا مرادی و علی مقدسی‌راد همراه بود و در نهایت سهام‌داران از توضیحات و برنامه‌های شرکت تشکر کردند.